

Кохати, вірити, чекати...

Аня Войтюк

Кохати, вірити, чекати —
Твоє призначення в житті!
Перед юрбою не зламатись,
Й дійти найгідної мети!
Сильнішим бути з кожним горем,
Чарівнішим — із кожним днем!
Із кожним проявом нудьги — то
Палкішим жевріти вогнем!
Не скласти перед тінню смерті
Усі свої мечі й щити!
І до життя — ну як не бігти,
Тоді хоча б вже й доповзти!
Цінити кожну мить веселу,
Ніби останню у житті.
До себе друзів закликати,
А не благати самоти.
Несправедливість же, мов яструб,
Розкльовувати враз і вщент!
Якби ж це люди захотіли!
Хоча б один з людей процент...
На п'ять із плюсом не старатись
Стать лицеміром без надій.
Завжди наснаги побажати
Душі невпинно молодій!
Всі перемоги і натхнення
Нести Землі своїй до ніг.
І завжди щиро повертатись
До неї після всіх доріг.
Любити серцем і думками,
Кохати розумом і сном!
Життя людині віддавати,
Душею щоб святішим стати,
Не звичайнісіньким багном!
Кохати, вірити, чекати —
Це кожний другий говорив.
У нас життя було б, як свято,
Якби ще хтось це розумів!

2005